

دربارهٔ	سال هفتم	شمارهٔ ۶۷۴
	دوشنبه ۱۸ شهریورماه	۱۳۸۷
	برابر با ۷ رمضان	۱۴۲۹

از اواسط سال ۷۸ گزارش‌های تکان دهنده‌ای درباره این باند تاجش در اختیار پلیس مشهد قرار گرفت . این سخنان فرمانده وقت ناحیه انتظامی خراسان در مصاحبه با روزنامه ایران در ۲ شهریور ۱۳۸۱ است. بدین ترتیب اولین اطلاع رسانی به مردم توسط پلیس درباره وجود یک باند مخوف، دوپست و هفتاد نفره تجاوز به نام باند باغ آلو ، حدود ۱۱۰۰ روز پس از دریافت گزارش‌های اولیه انجام شد .

این افراد تنها در یکی از موارد، دختر سیزده ساله تازه عقد بسته‌ای را از خیابان ربوده و در بدو ورود او را به درخت بسته و ۳۰ نفر به وی تعرض کردند. (اعتماد، ۳ آبان ۱۳۸۲)

از این گروه در نهایت ۹ تن اعدام شدند. دخترمزبور هم ابتدا خودکشی کرد و پس از آن که از مرگ نجات داده‌شد آن منزل فرار کرد. نگاهی به نحوه اطلاع رسانی درباره آمار ناهنجاری‌های اجتماعی مانند اعتیاد، خودکشی و ایدز نشان می‌دهد عدم اعلام رسمی آمار مربوطه، چه کم باشد و چه زیاد ،گرچه از روی خیرخواهی انجام می‌شود، مسئولان را از کمک‌بی شائبه و بی جایگزین مردم در کاهش یافتن این ناهنجاری‌ها محروم می‌کند. موضوع این گزارش ، بررسی فرض دیگری است از فرض‌های‌شش‌گانه نظام اطلاع رسانی کنونی، که در آن نحوه اطلاع رسانی در مورد مسائل و به امنیت مردم مربوط می‌شود و نیز علل و پیامدهای مشارکت ندان مردم در مقابله با ناامنی‌ها بیان خواهد شد

بازخوانی مصاحبه‌های مسئولان نیروی انتظامی به روشنی نشان می‌دهد که آنان تنها زمانی مردم را در جریان قتل، کودک ربایی و تعرضهای سرپایی قرار می‌دهند که مجرم را دستگیر کرده باشند و ظاهراً دستگیری متهم را از به حداقل رساندن تعداد قربانیان مهترمی‌شمارند. از این رو، نحوه اطلاع رسانی درباره باند باغ آلو ، که کم استثنای نیست، بلکه یک رویه است ، موضوعی‌چندی پیش فرمانده محترم انتظامی استان تهران درباره قاتل سرپایی کرجی نکته‌ها در دل خود جای داده است: «متأسفانه به دلیل این که موضوع بدون در نظر گرفتن ملاحظات امنیتی – اجتماعی و بدون هماهنگی با پلیس در دو نشریه انعکاس یافت موجب هوشیاری قاتل فراهم شد و او از استان گریخت.

(ایران، ۲۲ تیرماه ۱۳۸۷)

از این عبارات کاملاً روشن است که خود مسئولان انتظامی هم به خوبی می‌دانند که اطلاع رسانی درباره جنایات یک مجرم زندگی‌های، عرصه را بر مجرم تنگ کرده و او را از منطقه فراری خواهد داد، اما چون وظیفه اصلی پلیس، دستگیری مجرم تلقی شده است هر چند خبررسانی قبل از دستگیری، نوعی اخلاق در روند مواجهه پلیس با یک جرم سرپایی به حساب می‌آید ، با همین نوع استدلال و قوتی کودک‌ربایی متجاوزمردوشنی در سال ۸۰ چند دخترچه را با موتورگازی ربود و خانواده‌های آنان را به خاک سیاه نشاند، پلیس با وجود آنکه پس از مورد سوم از ماجرا آگاه بود حتی یک هشدار محلی اعلام نکرد و تنها بعد از دستگیری مجرم پس از دو سال از ماجرا پرده برداشت. البته در این زمان تعداد قربانیان به ۶۶ مورد رسیده بود !

(ایستنا، ۹ بهرام ۸۲)

شاید بحث با مردودشتی‌ها همراه بود، از این جهت که قبل از آنکه رقم قربانیان سه رقمی شود مجرم دستگیرشد، در مورد دیگر پلیس درباره بهزاد، رباینده ۳۴۰ دختر نوجوان و متجاوز به عنف به ۱۷۰ نفر از آنان، قبل از دستگیری وی لب به سخن نگشود. (فارسی، ۲۰ تیرماه ۱۳۸۵)

همین رویه خبررسانی و در واقع خبرنرسانی ! درباره خفاش شب در تهران، مرد عنکبوتی در مشهد،

حوادث

تحقیقات پلیسی و جان و ناموس مردم

◀
چرا در کشورمان اخبار مربوط به یک جانی سرپایی قبل از دستگیری وی نباید پخش شود؟ توجیه سیاستگذاران نظام اطلاع رسانی در مورد غافل گذاشتن مردم از جنایات مجرمان سرپایی دو امر است : یکی لطمه نخوردن روند تحقیقات پلیس در تعقیب مجرم و دیگر لزوم حفظ آرامش روانی مردم .
نتیجه این سیاست خبری این است که از یک طرف نیروی انتظامی خود را از کمک عظیمی که از مردم در دستگیری مجرم بر می‌آید محروم می‌کند و از طرف دیگر جان و ناموس و کودک مردم بی خبر از همه جا، فدای دستگیری مجرم می‌شود .

میزان فداکاری از مردم ما عقب تر هستند ، چرا در ایران عزیز ما با این ظرفیت عظیم مکتبی و ملی، نقش مردم در حل معضلات مربوط به امنیت خودشان ناچیزاست؟ آنچه گفته شد همه در مواردی است که پای مجرم سرپایی در میان نباشد ، اگر دو یا حد اکثر سه جرم مشابه از قبیل قتل، کودک ربایی و یا تعرض صورت گیرد پلیس نه تنها موظف به اعلام آن در رسانه‌های محلی و شبکه استانی و در مواردی شبکه سراسری است، بلکه آخرین اطلاعات در مورد شگرد مجرم سرپایی، وسیله مورد استفاده، منطقه انجام جرم و از همه مهمتر تصویر چهره نگاری شده وی را در اختیار مردم قرار می‌دهد. حتی در برخی کشورها پلیس در مواجهه با مجرم که با چهره نیمه پوشیده مرتکب جرم شده باشد پلیس باز هم از انتشار تصویر چهره نگاری شده وی چشم‌پوشد .

آیا پلیس این ممالک نمی‌داند که با اعلام این اطلاعات در رسانه‌ها کار دستگیری مجرم سخت‌تر می‌شود؛ آیا نمی‌داند ممکن است برخی از مردم مقداری نگران شوند؛ اینها را یک فرد عادی هم می‌داند . مساله تابینا یکدیگر پوردارند . حال چرا در کشورمان اخبار مربوط به یک جانی سرپایی قبل از دستگیری وی نباید پخش شود؟ توجیه سیاستگذاران نظام اطلاع رسانی در مورد غافل گذاشتن مردم از جنایات مجرمان سرپایی دو امر است : یکی لطمه نخوردن روند تحقیقات پلیس در تعقیب مجرم و دیگر لزوم حفظ آرامش روانی مردم .

نتیجه این سیاست خبری این است که از یک طرف نیروی انتظامی خود را از کمک عظیمی که از مردم در دستگیری مجرم بر می‌آید محروم می‌کند و از طرف دیگر جان و ناموس و کودک مردم بی خبر از همه جا، فدای دستگیری مجرم می‌شود. آیا اگر مردم مشهد دو سال زودتر در جریان وجود باند باغ آلو قرار می‌گرفتند تعداد قربانیان این باند کاهش نمی‌یافت؟ به نظر می‌رسد آنچه سبب اشتباه شده است خلط میان دو نوع کار اطلاعاتی است، کارهای اطلاعاتی در مورد جرایمی مثل قتل و تعرض و کودک ربایی دو نوع اند . گاهی کسی مثلاً یکی از اقوام خود را بر اثر اختلافات شخصی کشته است ، چنین قاتلی جان مردم را تهدید نمی‌کند و تعقیب مجرم

بندرعباس، خواجهعلاء، خیابان فلسطین بطرف استانداری کوچه چمران ۳۸ تلفن:۳۳۳۵۷۹ شماره: ۰۹۱۷۳۹۱۷۷۰۰۳۶۵۸۸۹۹۰

وقتی در کشور ما قرار بر اطلاع رسانی در مورد جنایت‌های سرپایی نیست و مردم به دلیل عدم اطلاع رسانی، در برقراری امنیت و مقابله با مجرمین شرکت داده نمی‌شوند، تنها راهی که برای مردم باقی می‌ماند این است که در حد توان خود به آگاه کردن یکدیگر بپردازند .

گذشته و متهم هم دستگیر شده است . رسانه ملی اساساً از فایده بزرگ پخش اخبار حوادث غافل مانده است و در نتیجه مردم نیز قادر به انجام کار مؤثری در مبارزه با ناامنی‌ها نیستند . حتی چند دقیقه‌ای در روز هم به پخش تصاویر گمشدگان اختصاص نمی‌یابد . هرچند نکات زیادی در این بحث باقی مانده، ولی تنها به ذکر چند نکته اکتفا می‌کنم : ۱- ندانان اطلاعات به مردم از وضع مجرمین خطرناک، منحصراً به آنچه گفته شد نیست . در دنیای امروز خبر آزادی هر مجرم خطرناک ولو پس از سی سال حبس و نیز محل زندگی وی بلافاصله به مردم اطلاع داده می‌شود تا مردم تمهیدات لازم را ببندیشند . ۲- آنچه در این مقاله امروز در مورد نحوه اطلاع رسانی صحیح درباره امنیت مردم بیان شد منطبق بر تعلیمات اسلامی است و می‌توان بر آن شواهد فراوانی آورد .

تنها به حدیثی از امام رضا(ع) اکتفا می‌کنم که درباره کسانی که امنیت مردم را تهدید می‌کنند و به مناطق دیگر تبعید می‌شوند چنین فرمود: « باید به اهل آن شهر اعلام کنند که این فرد به جرم اخلاگری در امنیت مردم به اینجا تبعید شده است.

(فروع کافی، ج ۷، ص ۲۴۷)

بنابراین، حتی حضور مجرمی که دوران تبعید خود را می‌گذراند باید به اطلاع مردم آن منطقه برسد چه رسد به مجرمی که در یک منطقه در حال فعالیت تبهکارانه است و هر لحظه ممکن است جان و ناموس مردم را به مورد تهدید قرار دهد . شاید بتوان بیان حضرت را به تعبیر امروز به شناسنامه دار کردن مجرمین خطرناک تعبیر کرد، امری که در عرب از سال ۱۹۸۰ به جد پیگیری می‌شود .

۳- شاید گمان شود که اعلام پلیس مبنی بر اینکه از دستگیری یک مجرم سرپایی تاکنون عاجز مانده است می‌کند، یا از اقتدار و اعتبار پلیس می‌کاهد . هرگز چنین نیست . مقتدرترین پلیس‌های دنیای امروز در پایگاه‌های اینترنتی خود مرتباً تصاویر مجرمین خطرناکی را که تا کنون قادر به دستگیری آنها نبوده‌اند منتشر می‌کنند .

چند سال پیش هنگامی که قربانیان یک کت‌نیرانداز در آمریکا به دو نفر رسید و مشایهتی میان این دو جنایت کشف شد، دولت آمریکا با آن همه غرور و تجتر و ادعا در مورد سروسپ‌های امنیتی خود، خبر به علناً اعلام کرد .

تعداد قربانیان به ۹ نفر رسید ولی همچنان نیروهای امنیتی آمریکا قادر به شناسایی و دستگیری او نشدند. کاری به جایی رسید که حتی پلیس آمریکا از ارتش آمریکا(پنتاگون)کمک خواست . با این کار اعتبار پلیس خبرخواهی آمار اعتبار و خودکشی و ایدز را محرمانه نیامده‌است.

۴- مسلماً قصد این مقاله نادیده گرفتن تلاش‌های جان‌فشانانه نیروهای انتظامی و امنیتی در برخورد با مجرمین نیست . مقصود نقد روش خبررسانی است که در سیاست خبری نیروی انتظامی مفروض گرفته شده است و مبدع این شیوه اطلاع رسانی، نیروی انتظامی نیست ، همان سیاست اطلاع رسانی که از سر خیرخواهی آمار اعتبار و خودکشی و ایدز را محرمانه می‌داند.

مطلع کردن مردم از گرگ صفقانی که در بیخ گوش آنان فعالیت می‌کنند پیش از دستگیری آنان به دو دلیل پیش گفته روا نمی‌دارد . مجلس هشتم می‌تواند با تصویب قانونی نیروی انتظامی را به انتشار به موقع این گونه اخبار ملزم کند .

محمد مطهری

نمایشگاه‌های از غدیر تا عاشورا
عرضه : انواع وسایل عزاداری و تعزیه خوانی
پلاکارد – پرچم – نوار کاست – Cd – vcd – mp۳ عزاداری و مداحی و تعزیه خوانی – طبل – سنج – شیپور – وسایل تزیه خوانی شمشیر – علم – لباس – خنجر – کلاه خود و غیره
نسخه های تعزیه خوانی
انواع نوار و cd عزاداری و تعزیه خوانی استان هرمزگان
ویژه هیئت‌ها ؛ حسینیه ها و دستجات عزاداری
آدرس : بندرعباس - پارک شهیددباغیان جنب مسجد پیامبر اعظم(ص)
تلفن تماس: ۰۳۲-۰۹۱۷۷۶۰۴۰۳۲-۰۲۴۴۰۱۳۰-۳۳۵۳۰۴۱
مجموعه فرهنگی مذهبی خامس آل عبا

مصرف ماهی از رشد غلاد سرطانی جلوگیری می کند

✓ روابط عمومی اداره کل شیلات هرمزگان